

res til Pligt, at der ligefrem skulde delegeres andre ind i disse Overvejelser med fast Honorar for de paagældende. Men det modsatte jeg mig, fordi jeg mente, at man derved vilde organisere Modsætningerne saaledes, at man skabte en Friktion, som kunde volde Vanskeligheder, og det maatte man fremfor alt søge at undgaa. Derimod erkendte jeg — og Landstingsudvalget har sluttet sig til denne Betragtning efter at have overvejet Sagen mellem anden og tredie Behandling —, at det er saare naturligt, at Skovrideren, Distriktets Bestyrer, ved Planlægninger søger Bistand hos andre sagkyndige, hvor han kan hente Bistand; og dette vil ogsaa ske. Jeg har givet et Løfte, om man vil kalde det saa, idet jeg har udtalt, at det vilde være naturligt, og at Skovrideren vilde faa Paalæg om forud for Planlægninger at søge saadan Bistand, hvor han og Direktoratet — just ogsaa Direktoratet — mener, at saadan Bistand bør søges og ventelig vil kunne faas.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Fremme. I Landstinget er det vedtaget enstemmigt, hvilket dog ikke betyder, at alle i Landstinget stemte derfor, men dog, at der ikke i Landstinget var en saadan Modstand, at man ønskede at stille positive Forslag om Ændringer eller ønskede at modsætte sig Lovforslagets Overgang fra Landstinget til Folketinget ved at stemme imod det.

Nørhave: Det er sikkert ikke nødvendigt at ændre dette Lovforslag. Det blev i Fjor drøftet i tilstrækkelig lang Tid her i Tinget baade under Behandlingen i Salen og i Udvalget, og det høje Ting ovenover har nu ogsaa haft god Tid baade i Fjor og i Aar til at overveje denne Sag, men det har ikke fundet Anledning til at stille noget indgribende Ændringsforslag. Lovforslaget kommer altsaa herved i den Skikkelse, hvori det blev vedtaget her i Fjor med Undtagelse af den lille Tilføjelse, som den højtærede Minister omtalte, og som jeg ikke kan se har nogen Indflydelse paa selve Lovforslaget. Jeg vil derfor anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Wilmann: Da dette Forslag i Fjor var fremme her i Tinget, udtalte jeg som Ordfører for Socialdemokraterne Ønsket om, at man ikke oprettede dette Skovridereembede, men lagde dette lille Distrikt som et Distrikt af en ejendommelig Karakter ind under det 1ste københavnske Distrikt, hvorfra jeg mente, at det ud-

mærket maatte kunne bestyres. Lovforslaget blev ikke gennemført i Fjor, og jeg tror, at det ikke har været nogen Skade til, thi selv om det høje Ting skulde følge Landstinget i den Opfattelse, at der bør oprettes et Skovridereembede, erkender jeg, at den Behandling, Forslaget i Mellemtiden har været underkastet, sikkert har bidraget sit til, at Styrelsen, der kommer derude, bliver af en saadan Beskaffenhed, at den tager tilstrækkeligt Hensyn baade til denne Skovs særlige Karakter og til den Befolkning baade her i København og udenfor København, ja, vi kan vel endog saa sige udenfor Landets Grænser, der i saa stort Tal besøger denne Skov eller Park, hvad man nu vil kalde den, og nyder Glæden ved den skønne og ejendommelige Natur derude.

I Tiden fra i Fjor til i Aar har der jo offentlig været rejst en meget stærk Kritik af den Maade, hvorpaa denne Skov hidtil har været bestyret, og denne meget skarpe Kritik er bl. a. gaaet ud paa, at hvis der fortsættes paa samme Maade som hidtil, staar denne prægtige Skov for Fald. Der er sagt, at man ikke tilstrækkeligt har haft sin Opmærksomhed henvendt paa Fremtiden, saaledes at naar der gaar et Aaremaal, vil de fleste eller et meget stort Antal af denne Skovs prægtige Træer være styrtede om, og saa er der ikke sørget for at erstatte dem. Man har i denne Kritik hævdet, at man heller ikke har taget tilstrækkeligt Hensyn til de meget gamle, ejendommelige Egetræer derude, men har ladet dem kappes med Bøgene om at klare sig, og det er os alle bekendt, at i denne Kamp maa Egen ligge under, den kan ikke klare sig for Bøgen. Man har altsaa bebrejdet dem, der har haft Ledelsen derude, at de ikke har sørget for at bevare disse Ege i Kampen mod Bøgene, som vil gaa af med Sejren. Man har hævdet, at dette Distrikt eller denne Skov ikke er blevet ledet med tilstrækkeligt Hensyn til Fremtiden, og man har rettet den Bebrejdelse, at man har taget en ringe Indtægt ved at lade de Heste og Køer græsse derude om Sommeren, som Folk kan lade indskrive til at gaa ude i Skoven, men disse Køer og Heste ødelægger meget mere, end den Indtægt er værd, som Statskassen faar for Græsningen. Disse Dyr, navnlig Hestene, skal ødelægge i høj Grad derude. Man har maattet lade Indhegningen om Nyplantninger blive staaende derude, selv ved store Træer, skønt det vilde være en Behagelighed, om Indhegningerne kunde